

Veertien dagen voor kerremes.

Jan Teunis zat 's neimidd'gs
Te melken in het bon;
Hai kneep de volle uiers
En molk zôo goed:ie 't kon.

Jan Teunis was op Noordwoud
De knapste boerezeun, —
Bevrind mit alle maidjes,
Hai, d' ou'st van Jan en Teun.

't Was Zund'g; nei 't verkleiden,
Nei hallefzessiestaid,
Zet Jan 't peerd voor 't kartje,
En raidt 'r nei de maid.

Twei weke was 't vóór kerr'mes;
Jan had z'n zinnen zet
Op Trien, die 'n heele plaas liefst
An d'r rokke hangen het.

Trien was bai peet Meraitje
Thuis-haald; ze droeg de kap, —
't Gééltje, — en in Jan's oog
'n Lieve maid en erg knap.

Jan Teunis kwam al dichter
Bai 't durp, weer Trien d'r peet
'n Boerderai beweunde; —
Wat of Jan Teunis reed!

Vort! vort! m'n lekker peerdje!
De laissels houdt-ie strak;
Wat stuurt:ie, kaik, wat raidt:ie,
Wat doet:ie 't mit gemak.

Jan Teunis raidt „De Zwaan” in,
Speult deer 'n spul biljart,
En drinkt 'n glaassie besse,
En voelt . . . z'n kloppend hart.

Zôo effies kwart voor negen
Stapt Jan de weuning in;
Zait Peet en Trien g'neivend; —
O! as-ie blaive kin! —